

РЕШЕНИЕ

№ 379

гр. София, 20.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разглежда докладваното от ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20231110210622 по описа за 2023
година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба от А. Г. С. срещу Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система (на кратко : Електронен фиш) Серия К № 7648898, издаден от СДВР за това, че на 15.06.2023г. в 19:16 часа в гр. София, бул. „Ген. Данаил Николаев“ срещу № 149, с посока на движение от ул. „Силистра“ към бул. „Мадрид“, при ограничение на скоростта от 50 км/ч. за населено място, лек автомобил „*****“ с рег. № *** се е движил със скорост от 84 км/ч. - нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, за което на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП на А. Г. С. е наложена „глоба“ в размер на 400 (четиристотин) лева.

В жалбата на А. Г. С. се твърди, че в Електронния фиш се съдържат твърдения за нарушението, но не и доказателства за неговото извършване или за изрядността на техническото средство и за компетентността за работа с него на контролните органи. Иска се СРС да отмени Електронния фиш.

В писмо с вх. № 218045 от 01.08.2023г., с което жалбата и административно-наказателната преписка са изпратени на СРС, от ОПП – СДВР са изложили принципните си съображения относно изискванията за издаване на Електронен фиш. Цитира се § 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗАНН и се заявява, че по отношение на Електронния фиш не съществува законово разписано задължително съдържание извън изброените в чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити. Твърди се, че влезият в сила Електронен фиш се смята за

влязло в сила Наказателно постановление, но се посочва, че това приравняване е само относно последиците, с които се ползват влезлите в сила Наказателни постановления и Електронни фишове и не обосновава необходимост от механично пренасяне на правилата относно процедурата за съставяне или реквизитите на Наказателното постановление, въведени в ЗАНН и по отношение на Електронния фиш. В писмото се цитира и § 6, т.65 от ДР на ЗДвП. Посочва се, че конкретното нарушение е установено и заснето с преносима мобилна система за видеоконтрол тип „CORDON“ № MD1197, като се отбелязва, че техническото средство е преминало последваща метрологична проверка. Твърди се, че нарушението, нарушителят и неговата вина са доказани по безспорен и категоричен начин. По делото били представени достатъчно писмени доказателства относно фактическата обстановка, отразена в Електронния фиш съобразно изискванията на чл.189, ал.8 и ал.15 от ЗДвП. При издаването на Електронния фиш не били допуснати съществени процесуални нарушения, с които да е нарушено правото на защита на жалбоподателя, поради което се иска СРС да потвърди издадения и обжалван Електронен фиш като правилен и законосъобразен. В писмо с вх. № 218045 от 01.08.2023г. се казва още, че техническо средство тип CORDON M2 е одобрен тип средство за измерване предвид чл.26, ал.2, вр. чл.28 от Закона за измерванията и чл.1а от Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, приета с Постановление на Министерски съвет (ПМС) № 239 от 24.10.2003г. Накрая в писмото изрично е направено възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Пред СРС, НО, 10 състав жалбоподателят А. Г. С., редовно призован, не се явява и не взема становище по спора.

Въззиваемата страна СДВР също не изпраща представител пред СРС в съдебното заседание на 18.10.2023г.

По делото има приложени писмени бележки с вх. № 286081 от 13.10.2023г. от гл. юрк. Симова, в които се иска съдът да остави без уважение жалбата на А. С., тъй като тя е неоснователна и недоказана. Моли се съдът да потвърди Електронния фиш като законосъобразен и правилен. Процесуалният представител на въззиваемата страна твърди, че са спазени разпоредбите на чл.188, ал.1 от ЗДвП и чл.189, ал.4 и сл. от ЗДвП. Обяснява, че Електронният фиш не се издава по начина, по който се издава Наказателното постановление и по дефиниция не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. Цитира се Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014г. на ОСК на ВАС. Преповтаря се фактическата обстановка от Електронния фиш и се твърди, че нарушението е установено с автоматизирано техническо средство или система (АТСС) CORDON M2 № MD1197, работещо в отсъствие на контролен орган, при автоматичен режим, като към момента на нарушението техническото средство е било изправно. Процесуалният представител на СДВР посочва, че от приложената по делото снимка се доказва, че е била отчетена скорост на движение на моторното превозно средство (МПС) 87 км/час, но предвид допустимата грешка на техническото средство, на нарушителя е наложено наказание за шофиране с превишение на скоростта от 34 км/час вместо 37

км/час. В писмените бележки гл. юрк. Симова се позовава на чл.189, ал.15 от ЗДвП и иска съдът да кредитира снимковия материал като годно вещественно доказателствено средство за установяване на нарушението. Сочи, че заснетият автомобил е собственост на жалбоподателя и доколкото липсва декларация с данни за друго лице, което да е извършило нарушението, се прави извод за доказаност на авторството. Според гл. юрк. Симова административно – наказващият орган правилно е приложил чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, като административното наказание е индивидуализирано в законоустановения му размер. В писмените бележки се заявява, че административното обвинение е доказано от обективна и субективна страна. Процесуалният представител на въззиваемата страна иска СРС да вземе предвид, че напоследък са зачестили пътно-транспортните произшествия, които се дължат на шофиране с превишена скорост. Поради това поведението на жалбоподателя е укоримо, тъй като водач, който си позволява шофиране с превишена скорост поставя в опасност не само своя живот, но и този на другите участници в движението. С тези аргументи се мотивира искането за потвърждаване на процесния Електронен фиш като законосъобразен. Освен това гл. юрк. Симова иска и присъждане в полза на СДВР на юрисконсултско възнаграждение. В случай, че жалбоподателят е поискал адвокатско възнаграждение, което надвишава нормативно определения минимум, гл. юрк. Симова прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Софийски районен съд, като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна :

А. Г. С. е собственик на лек автомобил „*****” с рег. № ***.

За времето от 18:30 часа до 20:30 часа на 15.06.2023г. видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип CORDON M2 с № MD1197 (за която е издаден Протокол № 022-СГ-ИСИС от 14.03.2023г. с годност за експлоатация до 14.03.2024г.) е била позиционирана в гр. София, бул. „Ген. Данаил Николаев“ срещу № 149, за да контролира скоростта на движение на МПС-та, движещи се от ул. „Силистра“ към бул. „Мадрид“, при посока на задействане – приближаване на МПС и при стационарен режим на измерване. Ограничението на скоростта на посоченото по-горе място било 50 км/час за населено място, без допълнително въведено ограничение с пътен знак.

На 15.06.2023г. в 19:16 часа в гр. София по бул. „Ген. Данаил Николаев“ срещу № 149, с посока на движение от ул. „Силистра“ към бул. „Мадрид“ лек автомобил „*****” с рег. № *** се движил със скорост от 87 км/ч. при ограничение на скоростта 50 км/час за населено място. Скоростта, с която се движел автомобилът била установена и заснета с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип CORDON M2 с № MD1197. Същата е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № В-46 на дата 06.07.2018г. със срок на валидност на одобряване на типа до 13.06.2027г. На 14.03.2023г. тази видео-радарна система е преминала проверка, за която е издаден Протокол

от проверка № 022-СГ-ИСИС от 14.03.2023г. Според този Протокол допустимата грешка при измерване на скоростта е +/- 3 км/ч. при скорост до 100 км/час и +/- 3 % при скорост над 100 км/час.

Въз основа на констатираното и заснето нарушение на скоростта от СДВР бил издаден атакуваният Електронен фиш Серия К № 7648898, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП на А. Г. С. е наложена „глоба“ в размер на 400 лева за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП. В Електронния фиш е посочено, че нарушението е извършено на 15.06.2023г. в 19:16 часа в гр. София по бул. „Ген. Данаил Николаев“ срещу № 149, с посока на движение от ул. „Силистра“ към бул. „Мадрид“, при ограничение на скоростта 50 км/час за населено място, при установена скорост от 84 км/ч. (след приспаднал толеранс) и при превишение на скоростта от 34 км/час, като нарушението е извършено с лек автомобил „*****“ с рег. № *** и е установено с техническо средство с № MD1197.

Този Електронен фиш е връчен на А. Г. С. на 1 8.07.2023г. и е обжалван с жалба, подадена чрез ОПП – СДВР до СРС на дата 24.07.2023г., по повод на която на 02.08.2023г. е образувано настоящото дело пред СРС.

*Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, а именно: отбелязване на датата на получаване върху Електронния фиш (на лист 5 от делото); снимков материал (лист 6 и лист 7 от делото); справка за собствеността на лек автомобил „*****“ с рег. № *** (лист 8 от делото); Заповед № 8121з-931 от 30.08.2016г. на Министъра на вътрешните работи (лист 9 от делото); Протокол от проверка № 022-СГ-ИСИС от 14.03.2023г. (лист 10 от делото); справка в сайта на Български институт по метрология за вписан тип средство за измерване с номер на вписване В-46 (лист 11 от делото); Решение за одобрение на типа на уреда за измерване (лист 12 от делото); Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332р-40811 от 16.06.2023г. (лист 14 от делото); справка от информационната система на ОПП – СДВР за Електронен фиш Серия К № 7648898 (лист 15 от делото); Ежедневна форма на отчет (лист 16 от делото); Сертификат за успешно завършен курс на обучение (лист 17 от делото); справка картон на водача (лист 18-20 от делото); писмо от Столична община с вх. № 237701 от 24.08.2023г. с приложена схема (лист 29-35 от делото); писмо от ОПП-СДВР с вх. № 237667 от 24.08.2023г. (лист 37 от делото) и писма от Български институт по метеорология с вх. № 243197 от 30.08.2023г. и с вх. № 246466 от 04.09.2023г. - с приложени Протокол от проверка № 022-СГ-ИСИС от 14.03.2023г., извадка от Регистър на одобрените за използване типове средства за измерване и извадка от Ръководство за експлоатация на многоцелева фото-радарна система CORDON-M2 (лист 44-57 и лист 58-66 от делото).*

Настоящият съдебен състав счита, че всички цитирани по-горе писмени доказателства следва да се кредитират от съда, тъй като са относими, информативни, обективни, достоверни и еднопосочни.

Приложеният на лист 17 от делото Сертификат за успешно завършен курс е

обективно и достоверно писмено доказателство, което не се разколебава от нито едно друго доказателство по делото. Поради това съдът го кредитира и приема, че Н.Й. (посочен в Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система на лист 14 от делото като лице, което е разположило и настроило АТСС) е преминал обучение и може да борава с техническо средство CORDON M2.

Протоколът за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332p-40811 от 16.06.2023г. и Ежедневна форма на отчет от 15.06.2023г. са годни, информативни, относими, обективни, достоверни и взаимно допълващи се писмени доказателства. От Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332p-40811 от 16.06.2023г. се установява мястото, посоката на движение на контролираните МПС-та, броят и номерата на клиповете, заснети с техническото средство, както и че ограничението на скоростта на движение на превозните средства е 50 км/час. От Ежедневната форма на отчет от 15.06.2023г. се установява, че на същото място и посока на движение (като отбелязаните в Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332p-40811 от 16.06.2023г.) е било разположено АТСС, за да контролира скоростта на движение на МПС-та при ограничение на скоростта 50 км/час за населено място. Доколкото мястото, посоката на движение, часовият диапазон, ограничението на скоростта, вписани в Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332p-40811 от 16.06.2023г. и в Ежедневната форма на отчет от 15.06.2023г. съвпадат, СРС приема, че тези два документа се отнасят до едни и същи обстоятелства.

Според настоящия съдебен състав Протоколът за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332p-40811 от 16.06.2023г. съдържа всички реквизити според Приложението към чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (на кратко: Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г.). В него е посочено, че датата на използване на техническото средство е 15.06.2023г.; че документът е регистриран под № 4332p-40811 на 16.06.2023г.; посочени са имената и подписите на лицето, което е разположило и настроило АТСС, респ. лицето, което е проверило въпросния Протокол. В графата за приемане на Протокола е изрично отбелязано, че данните са „автоматично прехвърлени чрез 3G/4G от СПУКС“, което означава, че приемането на Протокола и изображенията към него с цел съхраняването им на компютърна конфигурация/сървър е било извършено „автоматично“, без човешка намеса, поради което и няма положени имена и подписи на служител на ОПП – СДВР. Поради това съдът не приема, че липсва реквизит в Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332p-40811 от 16.06.2023г. В него е посочено, че уредът се задейства за приближаващи МПС-та и че измерва при стационарен режим. Отбелязани са общият брой на констатираните нарушения, номерата на първото и на последното изображение, вида и номера на ползваното техническо средство, както и това, че то е преминало метрологична проверка, за което има издаден Протокол № 022-СГ-ИСИС от

14.03.2023г. с годност за експлоатация до 14.03.2024г. Коментираният тук Протокол е придружен със снимка на уреда (видно от лист 7 от делото), поради което СРС приема, че Протоколът за използване на автоматизирано техническо средство или система отговаря на изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г.

От съвкупната преценка на писмата от Български институт по метеорология с вх. № 243197 от 30.08.2023г. и с вх. № 246466 от 04.09.2023г., приложените Протокол от проверка № 022-СГ-ИСИС от 14.03.2023г., извадка от Регистър на одобрените за използване типове средства за измерване, извадка от Ръководство за експлоатация на многоцелева фото-радарна система CORDON-M2, както и от справката от сайта на Български институт по метрология за вписан тип средство за измерване с номер на вписване В-46, Решението за одобрение на типа на уреда за измерване и Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332р-40811 от 16.06.2023г. се доказва, че техническото средство, с което е констатирано и заснето процесното нарушение, е одобрено съобразно нормативните изисквания, преминало е проверка и съответно е било технически годно към процесната дата. Тук е местото съдът да посочи, че доколкото от Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332р-40811 от 16.06.2023г. се вижда, че за въпросното техническо средство е издаден Протокол от проверка № 022-СГ-ИСИС от 14.03.2023г. и в същия смисъл са и писмата от Български институт по метрология (на лист 44 и лист 58 от делото), то следва, че посоченото в Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332р-40811 от 16.06.2023г. АТСС е именно видео-радарната система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип CORDON M2 с № MD1197, вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № В-46 на дата 06.07.2018г. със срок на валидност до 13.06.2027г. Същевременно посоченото в Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332р-40811 от 16.06.2023г. техническо средство (CORDON № MD1197) фигурира и в снимковия материал на лист 6 от делото. Това означава, че именно това техническо средство е било използвано при заснемането на процесното нарушение. Гореизложеното показва, че техническото средство, с което е било установено процесното нарушение, е било въведено в експлоатация съгласно нормативната уредба и е било годно да заснеме скоростта на автомобила.

На следващо място, с оглед разпоредбата на чл.189, ал.15 от ЗДвП („изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки, са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес”) съдът кредитира изцяло приложения по делото снимков материал, намирайки го за годно веществено доказателствено средство. Посредством снимката на лист 6 от делото се установява регистрационния номер на автомобила; датата, часа и мястото на извършване на нарушението; конкретно измерената скорост на движение; ограничението на скоростта на същото място; вида и номера на

техническото средство, с което е бил заснет автомобилът. Приложеният по делото снимков материал представлява вещественно доказателствено средство с автентични дата, час и място на заснемане. Поради това съдът го приема като годно, достоверно и информативно доказателствено средство и съответно го кредитира. Доколкото в снимката на лист 6 от делото е цитирано техническо средство CORDON M2 с № MD1197, съдът приема, че процесното нарушение е заснето именно с техническото средство, описано в Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332p-40811 от 16.06.2023г. Освен номера на техническото средство, между снимката на лист 6 от делото и Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332p-40811 от 16.06.2023г. има припокриване и касателно мястото, датата и часовия диапазон, поради което за съда не възниква съмнение, че коментираната тук снимка е направена именно с техническото средство, описано в кредитираните по-горе писмени доказателства. Приложената на лист 6 от делото снимка съдържа не само географски координати, но и точно посочено място - улица, номер, посока на движение на превозното средство. Това място изцяло съвпада с посоченото в обжалвания Електронен фиш място на извършване на нарушението. Поради това съдът приема, че чрез даденото описание на мястото на нарушението в Електронния фиш жалбоподателят може да се ориентира в пространството къде се твърди да е извършил процесното деяние.

Настоящият съдебен състав дава вяра и на снимковия материал, приложен на лист 7 от делото, тъй като на основание чл.189, ал.15 от ЗДвП и тази снимка се явява годно вещественно доказателствено средство. От нея се установява къде е било позиционирано АТСС.

Съдът дава вяра и на писмото от Столична община с вх. № 237701 от 24.08.2023г., както и на приложената към него схема, тъй като са годни, информативни, достоверни и непредубедени писмени доказателства. От тях става ясно, че на процесното място към 15.06.2023г. не е имало поставен пътен знак В-26, въвеждащ ограничение на скоростта, поради което в гр. София, бул. „Ген. Данаил Николаев“, в района на административен № 149, при посока на движение на МПС от ул. „Силистра“ към бул. „Мадрид“ е важало общото ограничение на скоростта 50 км/час за населено място. В същия смисъл данни се съдържат и в снимката на лист 6 от делото, в Ежедневната форма на отчет от 15.06.2023г., в Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332p-40811 от 16.06.2023г., както и в писмото на ОПП-СДВР на лист 37 от делото. Цитираното писмо на ОПП-СДВР с вх. № 237667 от 24.08.2023г. е обективно и намира опора в кредитираните по-горе от съда писмени доказателства. Поради това СРС дава вяра и на това писмо, като съответно от съвкупната преценка на посочените по-горе писмени доказателства съдът приема за безспорно доказано, че на процесната дата и място ограничението на скоростта е било 50 км/час за населено място.

Приложените на лист 8 и лист 18-20 от делото справки са издадени от държавен орган и разполагат с доказателствената сила за удостоверените в тях обстоятелства. Поради това съдът ги кредитира и установява, че А. Г. С. има множество предишни нарушения по

ЗДвП, както и че е собственик на заснетия лек автомобил „*****“ с рег. № ***.

Заповедта на Министъра на вътрешните работи, приложена на лист 9 от делото е официален документ, издаден от държавен орган и разполагащ с доказателствена сила. Поради това съдът кредитира тази Заповед и установява, че конкретно съставеният Електронен фиш отговаря на одобрения образец.

Отбелязването на датата на получаване върху Електронния фиш (на лист 5 от делото) и справката от информационната система на ОПП – СДВР за Електронен фиш Серия К № 7648898 (на лист 15 от делото) са обективни, достоверни и еднопосочни писмени доказателства. Въз основа на тях СРС приема, че процесният Електронен фиш е връчен на 18.07.2023г. Доколкото жалбата на А. С. е подадена в ОПП – СДВР на 24.07.2023г., съдът приема, че тя е депозирана в законоустановения срок.

Приетата фактическа обстановка и направеният доказателствен анализ налагат следните правни изводи :

Електронният фиш е от категорията на обжалваемите пред съда административни актове. Жалбата е депозирана в преклузивния процесуален срок и изхожда от легитимирана страна в процеса. Поради това жалбата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Според легалната дефиниция, дадена в разпоредбата на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП Електронният фиш представлява „електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи”. В същия смисъл е и §1, т.1 от ДР на ЗАНН. Освен това в разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП са изрично регламентирани реквизитите, които следва да съдържа Електронният фиш (териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане) и изрично е посочено, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява МПС или отнемане на контролни точки, се издава Електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Съпоставяйки изискуемите от закона реквизити на Електронния фиш, регламентирани в разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, със съдържанието на обжалвания Електронен фиш, съдът приема, че последният отговаря на всички законови изисквания – посочена е териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението /СДВР/; мястото и времето на осъществяването му; регистрационният номер на заснетото МПС и собственикът на същото. Доколкото в Електронния фиш има записана скорост на движение на МПС-то, както и ограничението на скоростта от 50 км/ч. за населено място, съдът счита,

че нарушението е описано в достатъчна степен, без да е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с липса на някой от задължителните реквизити на Електронния фиш. В него са изложени фактите, при които е реализирано нарушението и съответстващата му правна квалификация по чл.21, ал.1 от ЗДвП. Ясно е, че става въпрос за нарушение на скоростта, като е посочена разрешената такава и установената /измерената/ скорост на движение на МПС-то. Автомобилът е индивидуализиран по вид, марка и регистрационен номер. Макар да не е посочена категорията на превозното средство, доколкото в Електронния фиш е изрично записано, че нарушението е извършено с „лек автомобил“ в населено място, съдът приема, че не съществува неяснота относно съществени елементи от фактическия състав на чл.21, ал.1 от ЗДвП. Мястото, датата и часът на извършване на деянието са ясно посочени и в достатъчна степен конкретизирани. Поради това СРС не счита, че има неяснота при словесното или цифровото описание на нарушението, нито че същото е останало неясно за жалбоподателя. В Електронния фиш е отбелязана и наложената на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП глоба /в размер на 400 лева/ като е указано в какъв срок, по чия сметка и как следва да се плати. Освен това за процесното нарушение не се предвижда лишаване от право да се управлява МПС или отнемане на контролни точки. Според чл.189, ал.4 от ЗДвП не е задължително в Електронния фиш да бъде упоменат видът на АТСС или други негови индивидуализиращи особености. Достатъчно е нарушението да е описано, а в случая това е сторено чрез посочване, че е извършено нарушение на скоростта, като са отбелязани разрешената, установената и превишената скорост. Посочването на доказателства за извършеното нарушение или за годността на техническото средство, с което нарушението е заснето, или за компетентността на лицата, разположили и настроили АТСС не е сред задължителното съдържание на Електронния фиш. Поради това и релевираните в жалбата доводи не се споделят от съда.

Водим от изложеното съдът приема, че конкретното нарушение е достатъчно ясно и разбираемо описано в Електронния фиш. Посочени са всички елементи от фактическия състав на нарушението по чл.21, ал.1 от ЗДвП. Процесният Електронен фиш е издаден в съответствие с изискванията на ЗДвП и без да са допуснати съществени процесуални нарушения, както и без да е било реално нарушено правото на защита на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав е на мнение, че няма законодателно приравняване между Електронен фиш и Наказателно постановление. Съгласно чл.189, ал.11 от ЗДвП влезият в сила Електронен фиш се смята за влязло в сила Наказателно постановление, но това приравняване е само относно последиците, с които се ползват влезлите в сила Наказателни постановления и Електронни фишове и не обосновава необходимост от механично пренасяне на правилата относно процедурата за съставяне или реквизити на Наказателното постановление, въведени в ЗАНН и по отношение на Електронния фиш. Именно поради това за Електронния фиш не важат правилата, разписани в чл.34, чл.40 – 44, чл.52 - 58 от ЗАНН. Това, че в обжалвания Електронен фиш не е посочено конкретното физическо лице – издател на Електронния фиш и липсва дата на издаване на фиша не означава, че е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като в чл.189, ал.4 от ЗДвП не се съдържа

изискване за посочване на подобни обстоятелства, поради което и тяхната липса не е основание за отмяна на Електронния фиш на формално основание. Електронният фиш е електронно изявление, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи (§ 6, т.63 от ДР на ЗДвП) и именно заради това е без значение кой и кога физически е написал Електронния фиш. По отношение реквизитите на Електронния фиш има специални изисквания в ЗДвП и сред тях не е да фигурира физическото лице – издател на Електронния фиш, което има и своето логично обяснение в § 6, т.63 от ДР на ЗДвП. В случая, при издаване на Електронен фиш важат специалните правила на чл.189, ал.4 от ЗДвП, а не общото правило на чл.42 от ЗАНН или чл.57, ал.1 от ЗАНН. Същевременно в Електронния фиш е записано, че той е издаден от СДВР и това /с оглед нормативната уредба/ следва да се приеме, че е достатъчно, за да се спази и общото правило административното наказание да се налага от организацията, на която е възложен контролът по спазването на правилата, разписани в ЗДвП – в случая за територията на град София това е СДВР.

В случая, от датата на нарушението /15.06.2023г./ до връчването на Електронния фиш /18.07.2023г./ не е изтекъл 3-годишният срок по чл.11 от ЗАНН, вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК. Към момента на постановяване на съдебния акт на СРС, НО, 10 състав /през месец януари 2024г./ не е изтекъл и абсолютният давностен срок по чл.11 от ЗАНН, вр. чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК. Поради това СРС не счита, че са налице основания за прекратяване на административното производство.

За пълнота и прецизност на изложението следва да се отбележи, че съгласно чл.189, ал.4, изр.1 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава Електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Посоченото отсъствие на контролен орган касае издаването на Електронния фиш, а не /както се тълкуваше преди измененията на ЗДвП от 2017г./, че контролният орган трябва да отсъства от автомобила, в който е било монтирано автоматизираното техническо средство при заснемане на нарушението. Задължително условие за санкционирането с Електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, т.е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективният човешки фактор. В процеса по издаването на Електронния фиш не участват двете страни, характерни за първата фаза на административно-наказателното производство. С измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ бр.19 от 13.03.2015г., законът беше съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1/26.02.2014г. на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията, свързани с ограниченията на скоростта. В разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП беше добавен терминът „автоматизирано” техническо средство, а съгласно §6, т.65 от ДР на ЗДвП „автоматизирани технически средства и системи“ са уреди за контрол,

работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат : а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес, т.е. контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган. В мотивите към проекта на Закона за изменение и допълнение на ЗДвП се посочва, че една от причините за въведените изменения е именно Тълкувателно решение № 1 от 2014г. на Върховния административен съд, с което реализирането на административно-наказателната отговорност за нарушения на Закона за движението по пътищата чрез издаване на Електронен фиш при осъществяване на контрол с мобилни системи за контрол било преустановено и това рефлектирало пряко върху дисциплината на водачите. Посочва се, че използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролен орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство. Същите установяват нарушенията по аналогичен със стационарните средства способ. Всички автоматизирани технически средства /мобилни и стационарни/ са преминали метрологична проверка съгласно Закона за измерванията, в това число и софтуера за обработка на доказателствения материал и са въведени в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. При въвеждането в експлоатация на всяко техническо средство, сертифициращият орган /Български институт по метрология/ осъществява проверка и на софтуерната програмата, генерираща снимковия материал, което е отразено и в сертификата и първоначалната метрологична проверка. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните системи е един и същ : измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство. Обработката и издаването на Електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система. Доколкото този процес по обработка на информацията и издаването на Електронен фиш става не при установяване на нарушението, а по-късно, както и защото с издаването на самия Електронен фиш явно административно – наказващият орган мълчаливо е приел, че случаят не е маловажен, нормата на чл.39 от ЗАНН в случая се явява неприложима.

За конкретния казус от значение е да се посочи, че към датата на нарушението 15.06.2023г. вече е било отменено изискването на чл.165, ал.2, т.8 от ЗДвП (с ДВ бр.54 от 05.07.2017г.) да се обозначават чрез поставяне на пътни знаци, оповестяват в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи. След като това изискване е отпаднало и то изрично е отменено с новата редакция на закона, то към 15.06.2023г. не е

било необходимо участъкът, в който се е извършвал контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство да е бил обозначен с поставянето на пътен знак Е-24, каквото задължение имаха преди това контролните органи. Поради тази причина и след отпадането на посоченото законово изискване, не е необходимо да бъдат събрани доказателства за поставен пътен знак, указващ на водачите за извършвания видео контрол.

Водим от гореизложеното съдът прие, че в конкретния случай не са допуснати съществени процесуални нарушения – основание за отмяна на Електронния фиш на формално основание, поради което спорът следва да се разгледа по същество.

От събраните и кредитирани по-горе доказателства и най-вече от снимковия материал настоящият съдебен състав установи, че с техническо средство е измерена скоростта на движение на МПС към процесната дата, час и място. По делото са налице доказателства за техническата изправност и годност на това техническо средство да регистрира скоростта на движение на МПС-та. В конкретния случай е била установена (заснета) скорост на движение 87 км/час. В предвид възможността за грешка в рамките на 3 км/ч. при скорост до 100 км/ч. - съдът приема, че заснетият автомобил се е движил с поне 84 км/час. В тази връзка съдът се позова на представения по делото Протокол от проверка № 022-СГ-ИСИС от 14.03.2023г., според който грешката при измерване на скоростта с въпросното техническо средство е +/- 3 км/час при скорост до 100 км/час. Тази допустима грешка в случая е отчетена в атакувания Електронен фиш – доколкото в него фигурира като „установена“ скоростта от 84 км/час. Доколкото от приложената на лист 6 от делото снимка следва, че измерената скорост на движение на лек автомобил с рег. № *** е 87 км/ч., то след приспадане на толеранса от 3 км/ч. следва да се приеме, че автомобилът се е движил със скорост от поне 84 км/час, която се явява по-благоприятна по размер от действително измерената скорост от 87 км/час.

От писмото на ОПП-СДВР с вх. № 237667 от 24.08.2023г. (приложено на лист 37 от делото), писмото от Столична община с вх. № 237701 от 24.08.2023г. с приложена схема (на лист 29-35 от делото), от Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332p-40811 от 16.06.2023г. (на лист 14 от делото), Ежедневната форма на отчет (на лист 16 от делото) и от снимката на лист 6 от делото се установява, че на процесното място към 15.06.2023г. не е имало поставен пътен знак В-26 за ограничение на скоростта и е важало общото ограничение на скоростта за населено място - 50 км/час.

При тези данни следва, че като се е движил с поне 84 км/ч. при ограничение на скоростта 50 км/ч. в населено място, водачът на лек автомобил „*****“ с рег. № *** е извършил нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, изразяващо се в неизпълнение на задължението при избиране на скоростта на движение на МПС да не се превишава скоростта от 50 км/час в населено място. Движейки се на посочените в Електронния фиш място и време със скорост от поне 84 км/час обективно е реализиран съставът на административното нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП. Превишението на разрешената скорост от 50 км/час (след приспадания толеранс в полза на водача поради възможността от грешка при измерването на скоростта с техническото средство) е с 34 км/час.

От субективна страна нарушението по чл.21, ал.1 от ЗДвП е реализирано при пряк умисъл, тъй като всеки водач на лек автомобил знае задължението си по ЗДвП, че не следва да управлява МПС със скорост над 50 км/час в населено място. Реално е била измерена (след приспаднатия толеранс от 3 км/час) скорост от поне 84 км/час. Това означава, че водачът на МПС-то е съзнавал обществено – опасния характер на поведението си, предвиждал е и е искал настъпването на обществено – опасните последици.

Не са налице доказателства кой е управлявал лек автомобил „****“ с рег. № *** на 15.06.2023г. Въпреки това, обаче, доколкото от приложената на лист 8 от делото справка е видно, че собственик на автомобила е жалбоподателят А. С., то правилно е била ангажирана именно неговата административна отговорност. Това е така, защото според чл.188, ал.1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено МПС-то, отговаря за извършеното с него нарушение, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил МПС-то. Доколкото А. Г. С. е получил препис от Електронен фиш Серия К № 7648898, то той е разбрал, че му е издаден Електронен фиш и в съответствие с разпоредбата на чл.189, ал.5 от ЗДвП не е подал в законоустановения 14-дневен срок декларация, че друго лице е управлявало автомобила в процесния ден и час, въпреки че това му е било изрично указано в самия Електронен фиш. От тук следва, че в случая на основание чл.188, ал.1 от ЗДвП правилно е била ангажирана административно-наказателната отговорност на А. Г. С. – като собственик на МПС-то, непосочил дали и на кого е предоставил автомобила за ползване на 15.06.2023г.

Съгласно чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП при превишаване на разрешената максимална скорост в населено място от 31 до 40 км/час нарушителят се наказва с „глоба“ в размер на 400 лева. С оглед конкретно установеното превишение на скоростта (с 34 км/ч. над ограничението от 50 км/ч. – след приспаднатия толеранс от 3 км/ч.) и начина, по който законодателят е определил да се санкционира административно – наказателно отговорното лице за нарушението по чл.21, ал.1 от ЗДвП, СРС приема, че на А. Г. С. (като собственик на МПС-то, недоказал, че автомобилът е бил управляван от друго лице) следва да се определи „глоба“ в размер на 400 лева. Точно фиксираният в закона размер на административното наказание за това нарушение не позволява на съда да прави преценка на отегчаващите и смекчаващите отговорността обстоятелства. Санкцията е определена от напред в закона и е в твърд размер, който съвпада с наложения на жалбоподателя размер на глобата. Поради това Електронният фиш се явява законосъобразен и в частта относно наложеното с него административно наказание.

Превишението на скоростта не е незначително. Липсват изключителни или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства. Нарушителят има извършени и други нарушения по ЗДвП. Процесното нарушение е типичен пример на нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, извършено е на оживено място и без смекчаващи отговорността обстоятелства. Поради това СРС счита, че деянието не представлява маловажен случай.

Гореизложеното означава, че съдът следва да потвърди изцяло обжалвания

Електронен фиш.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя не се дължат разноси, а и такива не са били поискани от С.. На основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН учредението, чийто орган е издал процесния Електронен фиш (СДВР) има право на юрисконсултско възнаграждение – доколкото съдът потвърждава Електронния фиш и пред СРС, НО, 10 състав процесуален представител на въззиваемата страна е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР с писмените бележки с вх. № 286081 от 13.10.2023г. Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН в настоящото производство страните имат право да им се присъждат разноси по реда на АПК. Когато въззиваемата страна е била защитавана от юрисконсулт - на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН в полза на СДВР следва да се присъди възнаграждение в размер, определен от съда. Според чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ заплащането на правната помощ следва да е съобразено с вида и количеството на извършената дейност и да се определи според Наредбата за заплащането на правната помощ. В чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ пише, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН (каквото е настоящото) може да бъде от 80 до 150 лева. В случая по това дело процесуалният представител на въззиваемата страна не е взел участие в съдебното заседание пред СРС на 18.10.2023г., а единствено е депозирал писмени бележки по делото. Освен това самият правен спор не се отличава с фактическа или правна сложност. Поради това съдебният състав счита, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в минимален размер по Наредбата за заплащането на правната помощ, т.е. 80 (осемдесет) лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 7648898, издаден от СДВР, с което на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП на А. Г. С. е наложена „глоба“ в размер на 400 (четиристотин) лева.

ОСЪЖДА А. Г. С. с ЕГН *****, с адрес : ****, **да заплати на СДВР** за направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение **сумата от 80 (осемдесет) лева.**

Решението може да се обжалва пред Административен съд – София град по реда на АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____